

3. Sérülnek-e a 2003/88/EK irányelv „Maximális heti munkaidő” című 6. cikkének rendelkezései abban az esetben, ha — bár az egyéni munkaszerződés heti negyven órában legfeljebb napi nyolcórás munkaidőt ír elő — a törvényi előírásnak megfelelően az erdész valójában a kezelésére bízott erdei parcella állandó felügyeletét köteles biztosítani?
4. Az I. kérdésre adott igenlő válasz esetén a munkaadó köteles-e munkabért vagy ehhez hasonló juttatást adni arra az időszakra, amely alatt az erdész az erdő felügyeletét biztosítani köteles?
5. Az I. kérdésre adott nemleges válasz esetén mely jogi szabályozás alkalmazandó arra az időre, amelyre nézve az erdész a kezelésére bízott erdő felügyeletéért felelős?

(¹) HL L 299., 9. o.; magyar nyelvű kiadás 5. fejezet 4. kötet 381. o.

A Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León (Spanyolország) által 2010. május 25-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Pedro Antonio Macedo Lozano kontra Gerardo García S.L.

(C-261/10. sz. ügy)

(2010/C 221/34)

Az eljárás nyelve: spanyol

A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León

Az alapeljárás felei

Felperes: Pedro Antonio Macedo Lozano

Alperes: Gerardo García S.L.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Úgy kell-e értelmezni a 2003/10/EK irányelv (¹) 3. cikkét, 5. cikkének (2) bekezdését, valamint 6. és 7. cikkét, hogy az a munkáltató, amelynél a munkavállalók tekintetében a napi zajexpozíció szintje (az egyéni hallásvédőknek köszönhető

hatást figyelmen kívül hagyva) túllépi a 85 dB(A) mértéket, teljesíti a hivatkozott irányelvben foglalt, a munka lényeges körülményeit érintő megelőzési kötelezettségeket azzal, hogy olyan hallásvédőket bocsát a munkavállalók rendelkezésére, amelyeknek köszönhetően a napi zajexpozíció szintje e munkavállalók tekintetében 80 dB(A) alá csökken?

2. Úgy kell-e értelmezni a 2003/10/EK irányelv 5. cikkének (2) bekezdését, hogy a „műszaki, illetve szervezeti intézkedésekből álló program” — melyet azon munkáltatónak kell elfogadnia, amelynél a munkavállalók tekintetében a napi zajexpozíció szintje (az egyéni hallásvédőknek köszönhető hatást figyelmen kívül hagyva) túllépi a 85 dB(A) mértéket — a zajexpozíció szintjének 85 dB(A) alá csökkentésére irányul?
3. Amennyiben az első kérdésre adott válasz nemleges, úgy kell-e értelmezni a 2003/10/EK irányelvet, hogy azzal ellentétes az olyan nemzeti szabályozás vagy bírósági gyakorlat, amely felmenti a munkáltatót a főszabály szerint a naponta 85 dB(A) mértéket meghaladó zajnak kitett munkavállalók részére járó pénzbeli kompenzáció megfizetése alól, amennyiben olyan egyéni hallásvédőket bocsát a munkavállalók rendelkezésére, amelyeknek köszönhetően a napi zajexpozíció 80 dB(A) alá csökken?

(¹) A munkavállalók fizikai tényezők (zaj) hatásának való expozíciójára vonatkozó egészségügyi és biztonsági minimumkövetelményekről szóló, 2003. február 6-i 2003/10/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (tizenhetedik egyedi irányelv a 89/391/EGK irányelv 16. cikke (1) bekezdésének értelmében) (HL L 42., 38. o.; magyar nyelvű kiadás 5. fejezet, 4. kötet, 300. o.)

2010. május 28-án benyújtott kereset — Európai Bizottság kontra Belga Királyság

(C-265/10. sz. ügy)

(2010/C 221/35)

Az eljárás nyelve: holland

Felek

Felperes: Európai Bizottság (képviselők: P. Oliver és M. van Beek)

Alperes: Belga Királyság

Kereseti kérelmek

— A Bíróság állapítsa meg, hogy a Belga Királyság — mivel nem fogadta el azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek e rendelet megsértése miatti szankciók alkalmazásához szükségesek, vagy legalábbis e rendelkezéseket a Bizottsággal nem közölte — nem teljesítette a vegyi anyagok regisztrálásáról, értékeléséről, engedélyezéséről és korlátozásáról (REACH), az Európai Vegyianyag-ügynökség létrehozásáról, az 1999/45/EK irányelv módosításáról, valamint a 793/93/EGK tanácsi rendelet, az 1488/94/EK bizottsági rendelet, a 76/769/EGK tanácsi irányelv, a 91/155/EGK, a 93/67/EGK, a 93/105/EK és a 2000/21/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2006. december 18-i 1907/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 126. cikkéből eredő kötelezettségeit;

— a Belga Királyságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A Belga Királyság — mivel nem fogadott el minden, a REACH rendelet megsértése miatti szankciók alkalmazásához szükséges intézkedést, amelyeknek legkésőbb 2008. december 1-jéig hatályba kellett volna lépniük, vagy legalábbis erről a Bizottságot nem értesítette — nem teljesítette az e rendelet 126. cikkéből eredő kötelezettségeit.

⁽¹⁾ HL L 396., 1. o.

Tribunal de première instance de Namur (Belgium) által 2010. május 28-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — André Rossius kontra État belge — SPF Finances

(C-267/10. sz. ügy)

(2010/C 221/36)

Az eljárás nyelve: francia

A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunal de première instance de Namur

Az alapeljárás felei

Felperes: André Rossius

Alperes: État belge — SPF Finances

Beavatkozó: État belge — SPF Défense

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Az Európai Unió jogának következő rendelkezéseivel:

1. Az 1992. február 7-én Maastrichtban aláírt, az Európai Unióról szóló szerződést módosító, 2007. december 13-án aláírt, 2009. december 1. óta hatályos Lisszaboni Szerződés 6. cikkével, amely kimondja: „Az Unió elismeri az Európai Unió Alapjogi Chartájának 2000. december 7-i, Strasbourgban 2007. december 12-én kiigazított szövegében foglalt jogokat, szabadságokat és elveket; e Charta ugyanolyan jogi kötőerővel bír, mint a Szerződések. (...)”;
2. Az Európai Unió Alapjogi Chartájának ⁽¹⁾ 35. cikkével, amely szerint: „(...) mindenkinek joga van megelőző egészségügyi ellátás igénybevételéhez, továbbá orvosi kezeléshez. Valamennyi uniós politika és tevékenység meghatározása és végrehajtása során biztosítani kell az emberi egészségvédelem magas szintjét”;

az Európai Unió alapját képező, a Lisszaboni Szerződés preambulumban lefektetett általános elvekkel összhangban értelmezve,

ellentétes-e, hogy egy tagállam, a jelen esetben Belgium továbbra is lehetővé teszi területén feldolgozott, dohányzásra szolgáló dohánytermékek gyártását, importálását, reklámozását és forgalmazását úgy, hogy ugyanez a tagállam hivatalosan elismeri, hogy ezek a termékek súlyosan károsak azoknak az egészségére, akik használják ezeket, és amelyeket számos tartós egészségkárosodást okozó betegség és korai halálozás okaként tartanak számon, ami azok betiltását indokolná?

2. Az Európai Unió jogának következő rendelkezéseivel:

1. Az 1992. február 7-én Maastrichtban aláírt, az Európai Unióról szóló szerződést módosító, 2007. december 13-án aláírt, 2009. december 1. óta hatályos Lisszaboni Szerződés 6. cikkével, amely kimondja: „Az Unió elismeri az Európai Unió Alapjogi Chartájának 2000. december 7-i, Strasbourgban 2007. december 12-én kiigazított szövegében foglalt jogokat, szabadságokat és elveket; e Charta ugyanolyan jogi kötőerővel bír, mint a Szerződések. (...)”;